

Dalt, la Plaça de l'Ajuntament. El projecte de pàrquing ha posat en evidència el pacte PP-UV. Baix, Rita Barberà.

La ciutat dels prodigis

Tot sembla possible a València. Dos anys i mig després de l'arribada al poder, la coalició entre el Partit Popular i Unió Valenciana prefereix l'absurd al trencament.

València, a debat. L'estat de la ciutat serà protagonista del ple extraordinari que tindrà lloc el proper dimecres, dia 12 de gener, provocat per una moció presentada pels grups socialista i Esquerra Unida. Segons l'oposició, la degradació política, la degradació moral i la degradació dels serveis han caracteritzat la gestió de la coalició de govern formada pel Partit Popular i Unió Valenciana. El text propiciador del debat general acusa l'alcaldesa popular Rita Barberà de ser "incapaç d'articular projectes globals que amb veu unívoca es traslladen de l'Ajuntament als nostres veïns".

Els portaveus dels dos partits en el govern municipal creuen, al contrari, que la coalició ha funcionat i ha dotat d'estabilitat l'equip de govern. Iniciem, però, un recorregut per alguns dels moments més espectaculars d'una simfonia tocada a quatre mans. Quatre mans dretes no sempre ben avingudes. "Un pacte post-electoral, difícil i, sobretot, puntual i al qual nosaltres vam acudir amb l'afany de governar, bé o malament, però governar", apunta Tàrsilo Piles, portaveu municipal d'UV i

primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament del cap i casal.

Un banquet de cultura íntegra. Transcorreguts uns mesos del casori polític, Vicent González Lizondo, president d'UV i aleshores primer tinent d'alcalde i regidor de Festes, no va desaprofitar la seua primera oportunitat com a alcalde accidental per a optar a un rècord Guinness. Res millor que una paella per a 100.000 persones, rècord que, per a més inri, ostentava –i ostenta– el català Papitu. Aquest va ser el primer avís –de 18 milions de pessetes– del camí que havia de seguir la política cultural de l'Ajuntament de València. Però un faraó no ho és del tot sense un exèrcit; així que, en un intent d'acostar les Forces Armades a la societat” va utilitzar soldats de lleva per a l'elaboració de l'esmenat àpat. Lizondo no havia llegit les normes del Guinness: “No participació d'organismes o entitats oficials”.

El menú cultural –i educacional– presenta també altres plats forts. Tots cuinats en la Regidoria d'Educació i Acció Cultural, amb Dolores García Broch en les tasques de xef. Segons Manuel Moret, portaveu del grup municipal d'EU, la política cultural duta a terme és “absolutament sectària, acompanyada d'una clara persecució de l'educació pública”. L'Ajuntament s'ha negat sistemàticament a cedir sòl municipal per a la creació de centres de formació professional i de batxillerat. A més, ha privatitzat les escoles infantils municipals, conegudes popularment per “escoles”, que eren de patrimoni públic, i han creat l'anomenat xec escolar. Segons Tàrsilo Piles, és “ara quan existeix realment la llibertat d'escollir escola i no amb la zonificació feta pel PSOE; la privatització és una política social pura i si a ells no se'ls ha acudit abans aquesta manera d'incentivar la lliure escola que és el xec, és senzillament perquè no saben gestionar”. Actualment, dels 27.000 xiquets en edat escolar que hi ha a València, 11.000 compleixen els requisits per a rebre aquest “subsidi” si volen anar a les escoles infantils privatitzades. Francesc Díez, regidor d'EU, assegura que això “significaria una despesa de més de mil milions de pessetes per a l'Ajuntament. A més, el termini de presentació dels requisits va ser molt curt i no es va fer publicitat per informar-ne els pares”. A hores d'ara, només 2.400 xiquets es beneficien de les 8.000 pessetes mensuals de l'esmenat xec.

Un altre àpat per degustar són les subvencions culturals, basades en la següent idea: “Desestimem tota subvenció que no s'ajuste als criteris d'aquesta delegació”. Uns criteris que no s'han aprovat mai, segons que afirma Francesc Díez, i que “es basen en una políti-

ca sectària on la pràctica habitual és l'amiguisme, que fa que se subvencione l'afinitat i no l'activitat”. Així, dels casals de cultura popular dels barris, autogestionats i eixits de la trama civil de manera espontània, s'ha passat “a subvencionar organitzacions afins a UV amb un augment considerable per a tot allò que són falles”. I les escoles populars subvencionades per l'Ajuntament s'han transformat en “universitats populars”, on, sempre segons Díez, funcionen “uns mecanismes d'adoctrinament folklòric i idiomàtic dotats d'infraestructures molt cares, i on es contracta afiliats d'UV a l'engròs”. Tot apadrinat per la Real Academia de Cultura Valenciana, que, segons que reconeix Tàrsilo Piles, “rebrà tot el suport que necessite”. Així, ens els últims dotze mesos i en concepte d'activitats diverses la RACV ha rebut 14 milions de pessetes. Aquesta és, segons Díez, “la subvenció més injusta i més dolorosa, atesa l'oposició d'aquesta entitat a la tasca científica que fa la Universitat i que, en cas de perpetuar-se, pot tenir uns efectes molt negatius per a la Llei d'Us i Ensenyament”. Díez es queixa que aquesta política “tan agressiva i tan perillosa” haja tingut una resposta tan fluixa per part de la societat civil i de la mateixa Universitat”.

Joan Ballester, secretari de política institucional i regidor del PSPV, creu que “el criteri basat en la no intervenció practicat per l'equip de govern municipal porta la ciutat a un cert marasme i la situa fora del món”. I afirma que això és aplicable a tota la política municipal. Aquest concepte “arqueològic i necrofílic” de cultura –que “seria bo si seguira unes normes científiques, però ni tan sols fa això”, diu Ballester– encaixa perfectament, segons el regidor, amb fets com l'es-

Dolores García Broch. La regidora d'Educació i Acció Cultural de l'Ajuntament de València s'ha decantat clarament per un projecte educatiu privat i no ha concedit ni un pam de terreny per a ús escolar.

candalosa recerca de les restes de Lluís de Santàngel, financer del descobriment d'Amèrica, que ha obligat a fer excavacions al convent de la Trinitat sense cap tipus de base científica. "Fer cultura implica un risc –apunta Ballester–, implica fer propostes de futur, i la dreta valenciana no té valentia per assumir-ho; en aquest terreny, com en qualsevol altre, l'Ajuntament ha de ser l'avantguarda, ha d'haver-hi una certa intervenció dels poders públics en l'ordenació de la vida d'una

RAFA GIL

El solar anomenat dels Jesuïtes. L'Ajuntament del PP-UV aposta per fer-ne un ús comercial en detriment de l'escolar, que descongestionaria altres centres obligats a fer dos torns i tres per la saturació d'alumnat.

ciutat i aquí no hi cap tipus d'ambició de ciutat, aquí si s'encenen i s'apaguen els llums i la ciutat es neteja, ja n'hi ha prou". L'actuació privatitzadora ha representat una progressiva inhibició en la participació en els afers socials, segons el regidor socialista.

Privatització, privatització i privatització. El primer tinent d'alcalde, Tàrsilo Piles, s'oposa clarament a la política intervencionista de l'Ajuntament, pròpia de sectarismes, com "són els dirigents socialistes i comunistes, que només actuen per interessos". Piles pensa que el paper de l'administració és "cobrir els buits que no cobreix la societat". Per la seua banda, José Luis Olivas, regidor d'Hisenda pel PP, creu que l'Ajuntament "no ha de ser el promotor de la vivenda, sinó que ha de ser el promotor del sòl, i després aplicar mesures d'amortització per tal d'allargar els terminis de les hipoteques, però ha de ser la iniciativa privada qui se n'encarregue". És aquest afany privatitzador, segons Manuel Moret, d'EU, el principal obstacle per al desenvolupament del Pla General d'Ordenació Urbana, que provoca "una gran degradació urbana i una política de vivenda pràcticament nul·la". Tot plegat ha fet, en el terreny urba-

nístic, un seguit de males avinences entre la Generalitat valenciana i l'Ajuntament, que han acabat recentment en la creació d'una empresa, Nova Gestió, SA.

D'aquesta manera, un projecte com el del solar dels Jesuïtes està paralitzat per la Conselleria de Cultura, que vol que el sòl edificable es destine a ús escolar i no comercial, tal com pretén la iniciativa privada, projecte que defensen tant el PP com UV. Segons Manuel Moret, si els Jesuïtes es convertira en un centre de FP i de batxillerat es descongestionarien altres instituts propers, que compten a hores d'ara amb dos torns i tres.

Alguns dels últims capítols urbanístics han posat de manifest que el matrimoni PP-UV no s'ha acabat de consumir i que, si bé és cert que dormen junts, no tenen intenció real de fer-se un llibre de família. El Polisportiu de Zafranar ha estat la mostra més directa –quasi esperpèntica– de la descoordinació denunciada des de l'oposició. El regidor d'Esports, José Rafael García Fuster, va ordenar la construcció d'un polisportiu al col·legi públic Eliseu Vidal, al barri de Patraix, sense tenir en compte que en aquell mateix terreny, la regidoria d'Urbanisme, amb el regionalista Juan M. Castañer al capdavant, havia previst la prolongació d'un carrer. Cinc mesos d'obres i 80 milions de pessetes amb un futur incert. José Luis Olivas, del PP, ho qualifica de "fet lamentable" –el cas va suposar la dimissió de García Fuster– i creu que s'ha de buscar una solució tècnica abans d'enderrocar-lo: "encara que no es tracta d'un tema d'imminent urgència perquè és una zona poc consolidada i encara tardarà uns anys a ser-ho".

"Aparcar sota la Plaça de l'Ajuntament no serà possible, aquest és un debat guanyat per l'oposició". Amb aquestes paraules, Alfons Goni, regidor del PSPV, vol obrir un debat al voltant del model de trànsit de la ciutat. La construcció de l'aparcament, segons Goni, impediria per sempre la possibilitat de crear una ronda al voltant del centre històric per tal d'anar convertint-lo a poc a poc en zona per a vianants. El capítol polític protagonitzat per UV sobre aquest tema va resultar vergonyant per al PP, que es va veure coaccionat pel seu soci i va votar a favor d'un projecte al qual s'oposa, segons que declara Olivas. I Joan Ballester diu: "Si Bautista Soler ha fet de rei mag en la cavalcada de reis d'enguany ja està tot explicat". Bautista Soler és l'amo del terreny de l'antic cinema Lis, que es va cremar fa dos anys, i sempre ha pretès de construir-hi un centre comercial amb pàrquing inclòs. Un aparcament rotatori, segons algunes veus, connectat subterràniament amb el de la plaça. Si s'haguera fet, podria haver estat un bon agraïment als favors de Soler a Unió Valenciana.

Joan Marí